Рӯбоҳе,
ки ҷазояшро
дид
Силсилаи
Атфол

ББК-82. 3 (2 точик)+83.8
Р - 93

Р - 93 Рӯбохе, ки ҷазояшро дид. Душанбе, «Маориф ва фарҳанг», 2008 . 16 саҳ.

ISBN 978-99947-58-31-9

© «Маориф ва фарҳанг», 2008

Рӯбоҳе, ки ҷазояшро дид

Будааст набудааст, як рӯбоҳ будааст. Кору бори вай дуздӣ будааст. Рафта-рафта рӯбоҳ пир шудааст, дигар дуздӣ карда наметавонистаасту фиребу ҳиларо пеша кардааст. Як рӯз саҳарӣ барвақт хеста, ба даст асо гирифта, ба кишлоқ омадааст. Омада дидааст, ки як хурӯс дар сари девор «Ку-у-ку-ку-у- у!» — кунон одамонро бедор мекунад.

Хурӯс рӯбоҳро дида гуфтааст:

-Қуд-қуд-қуд. Эй рӯбоҳи маккор, асо ба даст гирифта, худро ба пирӣ задай, меҳоҳӣ, ки ҷондоракеро дошта хӯрӣ?

-Эй хурӯс, ин гапро нагӯ, - гуфтааст рӯбоҳ,- ман дар ҳақиқат пир шудаам, тавба кардам, дигар ягон ҷондорро озор намедиҳам. Боғе дорам, мисли бӯстон, токзору мевазор, арзану гандум пухта рехта хоб рафтааст, боз ба ман чӣ даркор?!

-Рӯбоҳ, ҳамин гапат рост? - пурсидааст хурӯс.

- Албатта, рост,- ҷавоб додааст рӯбоҳ,- наход, ки ман дар ин пирӣ, ки як поям ба лаби гӯр расидааст, гапи дурӯғ гӯям!

Хурӯс ба гапи рӯбоҳ бовар карда гуфтааст:

-Ӯй, рӯбоҳ, маро ба боғат намебарӣ, ки каме тамошо кунаму гандум хӯраму шикамамро нағзакак сер кунам?

-Барои чӣ намебарам, мебарам!- гуфтааст рӯбоҳ.

Хурӯс аз сари девор фуромада ҳамроҳи рӯбоҳ рафтааст.

Рафта истода будаанд, ки як мурғ аз пеш баромадаасту «Қуд-қуд-қуд!» - гӯён парида, ба шохи дарахт нишаста: «Ӯй, рӯбоҳи шайтоне!- гуфтааст. –Хурӯсро фиреб карда,

хӯрдани бурда истодай?!»

Рӯбоҳ дам назадаасту хурӯс гуфтааст:

- Эй мург, ин тавр нагӯй, рӯбоҳ пир шудааст, тавба кардааст, дигар ягон ҷондорро озор намедиҳад. Вай боге дорад мисли бӯстон, токзору мевазор, арзану гандум пухта, рехта хоб кардааст, мо ба боги вай меравем.

-Рӯбоҳ ҳамин гап рост аст?- пурсидааст мург.

-Албатта, рост – ҷавоб додааст рӯбоҳ, –наход, ки ту ба гапи хешат бовар накунӣ?

Мурғ фикр кардаасту гуфтааст:

- Маро ҳамроҳ намебаред?

- Чаро намебарем, мебарем,- гуфтаанд рӯбоҳу хурӯс.

Ҳар се рафта истода будаанд, ки як бедона фиррӣ карда, аз пешашон паридааст. Паридаасту ба сари як теппача нишаста гуфтааст:

-Ӯй рӯбоҳи шайтоне, хурӯсу мургро фиреб карда хӯрданӣ бурда истодааст.

Хурӯсу рӯбоҳ чизе нагуфтаанду мурғ гуфтааст:

-Эй бедона, ин тавр нагӯй, рӯбоҳ пир шудааст, тавба кардааст, ки дигар ягон ҷондорро азобу озор намедиҳад.

Вай боғе дорад мисли бӯстон, токзору мевазор, арзану ғандум пухта, рехта хобидааст. Мо ҳоло ба боғи вай меравем.

-Эй рӯбоҳ ҳамин гап рост аст?- пурсидааст бедона.

-Албатта, рост,- гуфтааст рӯбоҳ,- наход, ки ту ба гапи ошноҳоят бовар накунӣ?! Бедона фикр кардаасту гуфтааст:

-Маро ҳамроҳ намебаред? Ман ҳам тамошо кунаму як боракак ба серӣ арзан хӯрам.

-Магар намебарем, биё, меравем, -гуфтаанд рӯбоҳу хурӯсу мург.

Чорта шуда рафтан гирифтанд. Хеле роҳ рафтанд, баъд рӯбоҳ гуфтааст:

-Мани пир монда шудам, як вактҳо дар ҳамин наздикӣ як хонача доштам, равем, каме дам гирем.

Хурӯсу мурғу бедона розӣ шуда, аз пушти рӯбоҳ рафтанд.

Рӯбоҳ онҳоро ба лаби ғор оварда, ғуфтааст:

-Канӣ, марҳамат , дароетон меҳмонони азиз.

-Аввал шумо дароед, шумо калонтаред,-гуфтааст хурӯс.

-Не-не!-гуфтааст рӯбоҳ. –Ин хонаи ман, шумоён меҳмонед, аввал шумоён дароетон.

Хурӯсу мурғу бедона ба ғор даромаданд. Рӯбоҳ дар даҳани ғор нишастаасту ба хурӯс гуфтааст:

-Канӣ хурӯс, ягон ҳикоя гӯй, гӯш кунем.

-Ман ҳикояро намедонам, шумо гӯед, ки солхӯрдаю дунёдида ҳастеду бисёр чиз медонед, -гуфтааст хурӯс.

-Ҳикояро, ки надонӣ, -гуфтааст рӯбоҳ, -барои чӣ ҳар саҳар ку-ку гӯён одамонро бедор мекунӣ?! Барои ин кори носавоб, ту медонӣ, чӣ ҷазо мебинӣ?!

-Чӣ ҷазо? –пурсидааст хурӯс тарсидаю ларзида.

-Ҷазои ту мурдан! –гуфтааст рӯбоҳ.

Сонӣ, рӯбоҳ ба мурғ рӯ оварда гуфтааст:

-Эй мург, ягон ҳикоя ғӯй, гӯш кунем.

-Ман ҳикояро аз куҷо медонам? –тарсону ларзон

гуфтааст мурғ, -шумо ғӯед, ки зираку донишманд ҳастед.

-Ҳикояро, ки надонӣ, -гуфтааст рӯбоҳ, -барои чӣ ҳар вақт, ки тухм мезоӣ, тамоми овозатро сар дода қуд-қуд кунон гӯши одамонро кар мекунӣ?!

-Ҷазои ман ҳам мурдан будааст-дия, -аз ҷонаш умедашро канда, гуфтааст мурғ.

-Ҳа, мурдан, -ҷавоб додааст рӯбоҳ.

Баъд рӯбоҳ ба тарафи бедона рӯ оварда гуфтааст:

-Ту ҳам айбдор ҳастӣ бедона!

-Не! –гуфтааст бедона, ман як ҷуфт шоҳид дорам, онҳо тасднқ мекунанд, ки ман бегуноҳ ҳастам.

Рӯбоҳ фикр кардааст, ки агар ин раваду боз як ҷуфт бедона гирифта орад, сайдаш панҷто мешавад, ду-се рӯз кайф карда хӯрда мегардад.

Ҳамин хел фикр кардаасту:

-Рав, як ҷуфт гувоҳатро биёр! –ғуфта бедонаро сар додааст.

Бедона фиррӣ карда аз ғор парида рафтаасту дар беша мардеро дидааст, ки саги тозӣ пеш-пеш шикор карда гаштааст.

Бедона пеши тозӣ рафта нишастааст. Тозӣ ӯро мегирам гуфтааст, ки парида он тарафтар нишастааст. Тозӣ тохта омада боз мегирам гуфтааст, ки вай боз он тарафтар рафта нишастааст.

Ҳамин хел карда, бедона сагро ба лаби ғор овардааст. Тозӣ бӯй гирифта фаҳмидааст, ки дар ғор ҷондоре ҳаст. Вай ба ғор зада даромадааст ва рӯбоҳро дошта, баровардааст.

-Ана ҷуфти гувоҳам ҳамин! –гуфтааст бедона шодикунон.

-Ташаккур, бедонаҷон, ҷони моро аз ин маккор халос кардӣ, -гуфта хурӯсу мурғ баромада ба деҳа рафтанд.

Тозӣ бошад, рӯбоҳро ин тараф кашола кардааст, он тараф кашола кардааст. Ҳамин хел вай кашола-кашола карда, рӯбоҳро нағзакак ҷазо додааст.

ISBN 978-99947-58-31-9
9 789994 758319